

punt de mira

On tot és possible

Ressorgeix la iniciativa privada en la seva màxima esplendor

ELENA SÁNCHEZ

A tots els que ens agrada l'art contemporani estem de sort. Després de veure el tancament de les úniques sales dedicades a l'exhibició d'obra que quedaven al país –ja no sé si anomenar-les galeries, per l'anacronisme del terme– es presenta una exposició del català Jordi Fulla. Un artista suficientment conegut que avala la seva obra amb el nom vinculat a la col·lecció de la Fundació Vila Casas. Una elecció d'un creador forà que ningú ha pogut qüestionar o rebatre, ja que l'organització ha estat una iniciativa privada amb autoritat i pressupost suficient per fer allò que consi-

deri oportú, en un lloc on tot és possible. Cal viure la mort d'uns com a guaridora per donar vida a uns altres.

Al país de mai més, tot és possible. L'exposició es presenta per donar a conèixer el naixement d'un Espai de reflexió sociocultural en una de les arquitectures més singulars d'Andorra, Cal Pal, al poble de la Cortinada. Veurem si som capaços de portar la reflexió al camp de l'acció, sense el qual resulta estèril. Després del silenci administratiu al voltant de la mort del *galerisme* a Andorra –i aquí sí que hem trobat a faltar una reflexió– ressurgeix la iniciati-

va privada en la seva màxima esplendor. I ara tenim una nova ocasió, em venen al cap altres exemples, com el de Sant Martí de la Cortinada, Casa Masover o la mateixa via pública, exemples de com és possible dotar de contemporaneïtat i valor afegit el patrimoni d'un poble a través de l'art contemporani. El projecte, Cal Pal, es defineix com “un espai destinat a fomentar la reflexió al voltant del patrimoni natural, cultural i paisatgístic d'Andorra”.

Hem de celebrar aquesta nova llum i confiar que il·lumini les ments pensants i vegi la importància de com-

prometre's amb la cultura i la creació contemporània, amb el moment present. Diu el mestre que sempre troben el camí aquells que el busquen, perquè l'important és ser-hi. Entre tanta superficialitat, formats innovadors i continguts buits de significat, el contingut s'imposa en aquesta ocasió. La proposta està feta amb criteri, i el que és més important, amb un discurs coherent: el de l'obra que ens presenta.

Quan la iniciativa, el criteri i l'empenta hi són... encara manca el pressupost, que ocupa l'últim lloc quan el tens, el primer quan et manca.